FİYATI:
(40 Turgut:400 TL.)
KDV dahil
1 EKİM 1989 PAZAR
SAYI:891

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIRımın kenarı

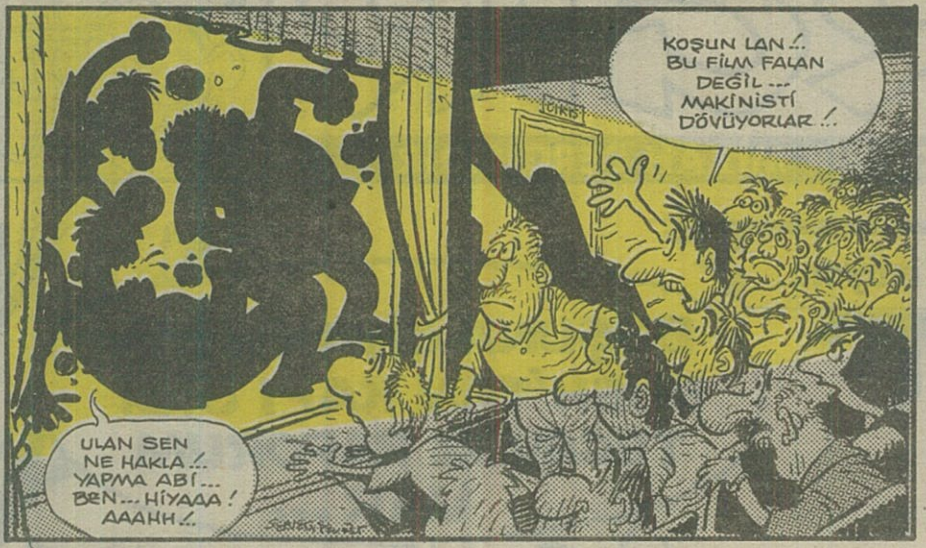

Bizim de bir çift sözümüz var

Hangisi doğru...

Bir Gaziantepli okur–yazar olarak, bir semtin adının nasıl yazıldığını öğrenmek istiyorum. Semtin adı Şehit Kâmil. ÖSYM kılavuzunda da öyle yazıyor, ilçe belediye başkanlığı tabelasında da. Ama yol ayrımına geldiniz mi, okun üstündeki ad: Şehit Kamil. Hele siyasal partilerin, seçim için bastırdıkları afişler, çeşit çeşit: Şehit Kamil, Şehitkâmil, Şehit Kâmil... Biri şu adın doğru yazılışını söylese de adresimizi doğru yazsak...

Sait Turhan

Bitmeyen soru...

Küçükken sorarlardı: "Büyüyünce ne olmayı düşünüyorsun?" diye. Şimdiyse, "Üniversiteyi bitirince ne olmayı düşünüyorsun?" diye soruyorlar.

Adnan Turhan

Zor olan yaşamak değil,
İstediğin gibi yaşayamamak.

Yasemin Aslan

Acil not...

Sevgili Geleceğim,
Şimdi alışverişe çıkmam gerek. Gelir de beni bulamazsan, paspasın altına not bırak.

İmza: Senin Gencin

Çocuklara çağrı...

Sevgili çocuklar, dünya tatlısı can yoldaşı bir ablanızı istemeden üzdüm. Beni affetmesi için aracı olur musunuz? O sizi kırmaz biliyorum. Çocuklara güzel bir gelecek bırakmak için çabalıyor çünkü. Beni bağışlatacak mektuplarınızı "Sedat Bilgin eliyle Canan'a–Özel Tip Cezaevi–Nazilli" adresine bekliyorum. Gözlerinizden öperim.

İçerdeki Bir Ağabeyiniz

Acaba neden?..

Biz bütünlemeye kalmış ve bütünleme sınavlarında da başarılı sayılmamış öğrencilerdeniz. Biliyoruz hemen suçlayacaksınız. Çalışmadınız... Hayır, çalıştık. Zaten bütünleme sınavlarında başarılı olamayanların çokluğu, sınav konusunda idari mahkemeye başvuran veli kalabalığı bunu kanıtlamıyor mu? Bir de okullara bağış yapabilen ve böyle dertlerle uğraşmayan veliler var. Acaba neden?

Emre Kenan – Fındıklı

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●Güneydoğu'da öldürülen 6 kişinin silahsız köylüler olduğu anlaşıldı.

●Avrupa Kupası maçlarında döküldük…

●Korkut, Murat, Ahmet, Yusuf ve Zeynep Özal'dan sonra, Efe Özal da şirket kurup iş hayatına atıldı…

●TRT, Kenan Evren belgeseli hazırlıyor.

HAKAN GÜRAY (Kadıköy) YAŞAR ÖZ (Adana)...
Türk halkının çizgiye olan yeteneği tüm Avrupalıları şaşırtıyor..Laf aramızda beni de hâlâ şaşırtıyor... Çok güzel çiziyorsunuz... Geriye bir de güzel espri bulmak kalıyor...

SITKI GÖRÇİZ (İzmir)
Bu güzelim profesyonel çizgiye çok iyi espriler bulmak zorundasınız... Çünkü karikatürlerinizi sürekli yayınlamayı istiyorum...
Bir de unutmadan söyleyeyim... İnsanların, vücut, el ve yüzlerinin hemen yanına kapı, bina kenarı filan çizmeyin. Karıştırıyor... Merdiven ve evlenme dairesinin dışındaki siyahlar gereksizdi.

GÜNGÖR ŞENYURT (Ankara)
Size karikatür konusunda çok... Ama çok önemli bir sır vereceğim; DESEN ÇALIŞIN VE ŞİŞİRMEYİN!!!

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
FARE OLAN ÇOCUK
Evet abiler... Vakit geceyarısı... Fakir mahallede herkes derin uykuda.. Peki, şu yanan ışık mı ne ?.. Anlatıcaz abi tabii ki... Bi saniye...
O bizim zavallı Mehlika'nın ışığı... Garibanı mide kazıntısından uyku filan tutmuyor...
Evde en son bi makarna piştî, onun da rahat bi üç günü var...
Evet, mahalleli horul horul uyuyor... Kötü zamanlar... Nerde, o komşusu aç yatarken uyuyamayan insanlar? Ha, nerde? Zavallı Mehlika, aç... "Sahici açlık„ ne demek abi... Çocuk oyuncağı mı ?. Aman ha...
Tıkva
Olayın özeti şu... Bizim Mehlika, kocası hayırsız Kadir'i tombul bi karıya (Pervin) kaptırdı...
DUR AYOL, KENDİNİ HELAK ETME.
BOYUN BOSUN DEVRİLSİN KADIR TENEŞİRLERE GELESİN A ALÇAK!
Bİ KALÇA İKİ MEME İÇİN BUNU BANA YAPTIN YA...
Zavallı Mehlika, yalnız olsa gene iyi. Bi de üç yaşında çocukları aç kalmaya başlayınca dayanamadı... Kendini kötü yollara düşürebilmek için elinden geleni yaptı.
Bİ YÜZ KAFA KESERİM. SAKSO FİLAN KOMPLE.
Tarlabaşına filan takıldı, günlerce gezdi durdu... Ama hava... Bi tek Allahın kulu da çıkıp, senin fiyatın nedir diye sormadı.
Kolay mı abi bu işler... Zavallı Mehlika, zaten hayatının hiçbi döneminde alımlı, güzel, çekici filan gibi bi şey olmamıştı ki... Hele bu karı bolluğu, bu rekabet... Kolay mı...
Her neyse işte abiler, biz gene başa dönelim. Mehlika, tamtakır mutfakta böle düşünüp dururken birden...
Gözü, deliğine dönen fareye takıldı... Ee abiler, fakirlik, hele hele açlık, adamı "dahi„ yapar. Ciddiyim.
AA ULAN NEDEN OLMASIN Kİ HA!
Mehlika birden bi şey keşfetmişti... Kafayı bin tilki gücünde çalıştırdı...
BİRAZ GENİŞLETSEM BİZİM SAİT (OĞLU) BURDAN GEÇEMEZ Mİ? HA... FARENİN GEÇTİĞİ YOLLARDAN KOMŞU MUTFAKLARA HA...
SAİT, SAİT! UYAN YAVRUM.
Mehlika, oğlu Sait'i uyandırmaya koştu... Sait, zavallıcık, artık uyuyor mu, yoksa açlıktan baygın mı düşmüş, Allah bilir, serilmiş, öylece yatıyordu...
Farenin genişletilmiş deliğinden yola çıktı. Hadi bakalım Sait, rastgele...
Fare yollarını genişlete genişlete ilerliyordu...
Zavallı Sait... Erken doğmuş bi çocuktu. (7 aylık) İp gibi incecik boyunlu bu ufacık bebek için bütün doktorlar "yaşamaz„ demişlerdi...
Ama yaşıyordu işte... Yaa... Ee, ne demişler, her işte bir hayır vardır. Yalan mı yani... Gürbüz bi çocuk olsaydı şu fare yollarından geçebilir miydi ki ha.
Evet abiler... Derken bizim Sait, komşu mutfaklardan birinde...
Hâlâ dumanı tüten mis gibi bir tencere yaprak dolmasına erişti...
Ana oğul o gece yaprak dolmasını bi güzel iyi ettiler... (Afiyet olsun.)
İşte böyle... Bizim Sait, artık bir çeşit fare olmuştu bile... O günden sonra Sait, bütün komşu mutfaklara dadandı...
Bu ahır zaman faresi, ne kapana yakalanıyor, ne de zehir kâr ediyordu hınzıra... Aa... Mahalleli çok fena kıllanmıştı pek tabi.
AYOL, KÖPEK KADAR FARE! DELİĞİNİ Bİ GÖRSEN ÖDÜN KOPAR...
Eh, sonunda kocakarının biri Sait'in ayağını gördü.
AA... TÖVBE TÖVBE..
BU BILDIĞIMIZ ÇOCUK AYAĞI AYOL.
Farenin bi çocuk olduğu duyulunca Bizim Mehlika ile Sait, şüpheliler listesinin baş sıralarına oturdular pek tabii...
AYOL SAİT OLMASIN MEHLİKA'NIN OĞLU, PEK ZAYIF PEK ÇELİMSİZ.
AYHAN DA VAR. O DA PEK ZAYIF.
ALİ DE...
SADİ DE ZAYIF.
Neyse ki civarda başka garibanlar da vardı...
Mehlika fakirlikten tilki gibi kurnazlaşmıştı dedik ya, buna da bi çare buldu... Şüpheleri daatmak için Sait'e üzerinde Miki Fare yazan bir tişort aldı...
AYOL ONLAR OLSA BU KADAR ALENİ YAPAMAZLAR CANIM... İMKANSIZ Bİ ŞİI. O TİŞORTU GİYDİRMEZ ÇEKİNİRLER...
MİKİ FARE
ÜZERİNDE AÇIKÇA FARE YAZIYOR.
Ee abiler, her alengirli işin her zaman bi kıl, tüy noktası vardır... Yalan mı ?. Bizim Sait'e de kediler, bi tek onlar hırlıyarak tepki gösteriyorlardı...
Artık işi seziyorlar mıydı yoksa Sait, fare deliklerinde geze geze üzerine fare kokusu mu sinmişti, ona mı kıl kapıyorlardı, bilinmez... Ama işte her neyse... Bir şeyler çakozlıyorlardı ya. Burası gerçek
Zamanla bizim Sait de onlardan huylandı. Kedilere karşı acayip bi korku icadetti...
Mehlika, Sait'i bi zaman uzak semtlerdeki hocalara okuttu. Ama sonra iş duyulur hesabına vazgeçti.
NEYSE ANNE, BEN DELİKTEN PEK ÇIKMIYIM HA... OLUR MU HA... ORTALIK ÇOK TEHLİKELİ HA... ANNE KEDİLERLEN DOLU ETRAF... TAMAM MI ANNE HA...
TAMAM EVLADIM. NASIL RAHAT EDERSEN...
ZAGOR
Ee naapalım abiler, ölücek o kadar... Gariban adamın hangi işi dört dörtlük gitmiş ki ?. Karınları doyuyor ya bu zamanda ... Daa ne... Kedilerden de kaçıverir canım, noolmuş yani?.

Biraz da savaşalım...

ZIPIR

WHY-WHY NOT

Kuduz karikatürcü Kemal'in makûs kaderine nakavt oluşunun ibret dolu öyküsünü anlatıp sizi sıkmayalım.

Orhan'ın güneş enerjisiyle bulduğu esprileri görmemezliğe gelip el yordamıyla ve PTT uyandırma servisinin yardımlarıyla çizen Kuduz, bir Mac Donald's burgerine, kulak memesi kıvamına gelinceye kadar pişirip kattığımız zehirle yatağa devrildi.

Ee ortadaki kolera, molera, Pall Mall da eklenince... "ZIPIR" 14. sayfadaki çömelik halinden 7. sayfada ayağa kalkmıştı...

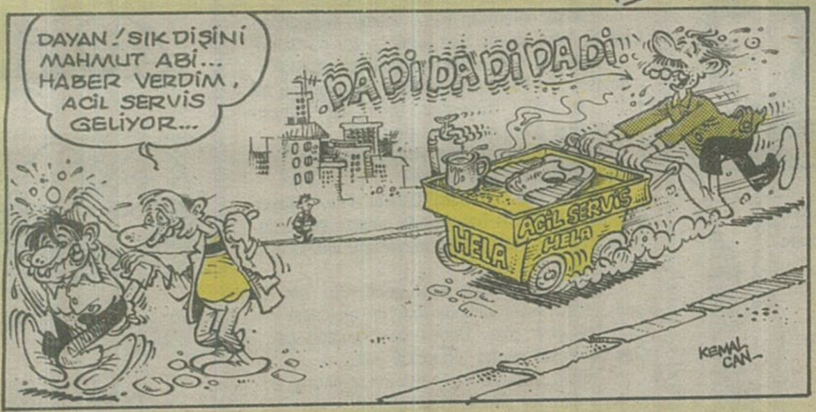

-TILSIM-

Terliğe tıktım kendimi
Piyanoda
Tuştan tuşa koştu
Greko Romen parmaklarım

Tereciye terebentin
Doçente doktor satmaca
Böğürtlene böğürüp
Ökse otuna öksmele

Yeni çıkan kitaplar

ÇAĞDAŞ BAHARATÇININ EL KİTABI
Yazan: Baha ÇUVAL
HIRILTI YAYINLARI

KENDİ KENDİNE SELF SERVİS
Yazan: Baki BAKKAL
PÜSÜR YAYINCILIK

HEYBELİ'DE KİM KİMLEYDİ?
Yazan: Stefan CADIOĞLU
FİTNE YAYINLARI

~Hıyartonun notları~

- Değerli fotbolcular... Sahada elinizden geleni yapmayın "ENT" olur...
- Çok fakirdiler... Buzdolaplarında bi tane buz vardı...
- "Ormanı sev, onu koru." ROBIN HOOD'lar çoğalsın...
- Cıva gibi çocuktu. Ondan ayna yaptılar...
- Erken yatarım, erken kalkarım. Okul arabasında en önü kaparım...

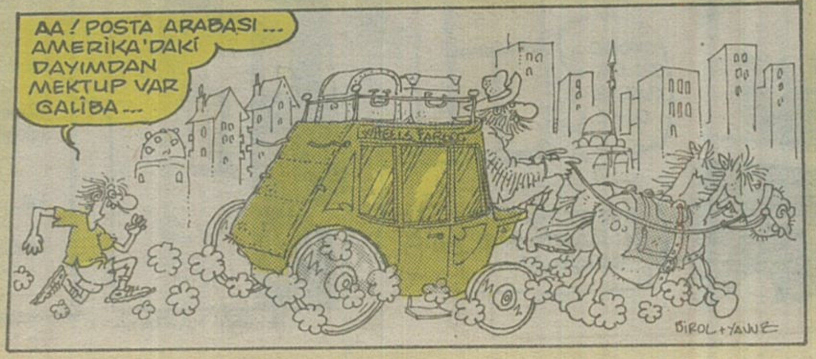

PES YANİ!..

Boğaz sırtlarından yükselen bu feryatlar içimi paralıyor a dostlar... Aha... Bakın dinleyin ne acı?.. Bırrr...

★ ★ ★

– Gel bakalım Hicabi... Nooldu? Helikopter vaktinde geldi mi?

– Evet başkanım. Emrettiğiniz gibi havadan Boğaz sırtlarındaki bütün villaların fotoğraflarını çektik. Böylece kaçak villaları tespit edebiliriz... Buyrun, fotoğraflar burada...

– Eveeet... Bakalıım... Bu ne Hicabi... Bu fotoğrafta bir koyun sürüsü ve bir çoban var. Çoban yere oturmuş kaval çalıyor. Köpeği de yanında yatıyor.

– Şey... Orası ihracatçı Rezzak Bey'in villası... Kaçak villası helikopterden görünmesin diye villanın terasına koyun sürüsü çıkarmış. Bakın, aynı fotoğrafın büyütülmüşü de var... Çoban kılığındaki adam Rezzak Bey'in ta kendisi... Dikkat ederseniz elindeki de kaval değil, galeta... Namussuz kaval çalar gibi yaparak galeta yiyor... Yerde yatan çoban köpeğine iyi bakınız... Parmağında alyans var... O da Rezzak Bey'in karısı "Dantela" Hanım... Tasmasındaki pırlantalara bakın...

– Ya bu fotoğraf ne böyle? Sümbül desenli pembe bir yorgan bu...

– Orası da esasında holdingçi Oktar Bey'in villası, belli olmasın diye üzerine büyücek bir yorgan örtmüş... Bin metrekarelik ipek yorgan... Ayıp yorgan altında kalmış... He...he...he...

– Şu da enteresan bak... Villanın bacasından kara bir şey çıkıyor, ucu kırmızı... Bu ne yahu?

– Üh... O baca dediğiniz şey bir uçaksavar namlusu, ucu kırmızılı, siyah şey de güdümlü bir füze... Az daha ölüyorduk. Orda silah tüccarı Soyha Bey oturuyor. Bize ateş açtı.

– Hicabi... Bu ne bu? Araya başka fotoğraf karışmış. Karpuz mu bu ne?

– Öh... Yok... Kendisi banker Feyzi oluyor efendim... Villasının bahçesinde havuza giriyordu. Helikopterimizi fark edince mayosunu indirip bize alt kısmını gösterdi...

– Tüüü... Terbiyesiz yalak herif... Eh... ben de şindi... Lan Hicabi yanında fotoğraf makinesi var mı? Çek ulan çek... Önden çek, yandan çek... Çek de Feyzi denen zırtapoza yolla...

– Eheh... Başkanım... Siz o serseriye uymayın... Lütfen pantolonunuzu giyin...

– Hicabi... Yürü Hicabi... Taş taş üstünde bırakmaycam.

– Hoorrr... Gümbür... gürüll...

– Yaklaşmayın laaan... Çekin buldozerlerinizi... Bir adım daha atarsanız canımdan çok sevdiğim kızımı, Löberde'yi zehirlerim. Löberdeee... Kuçu kuçu... Ge kızım... Al şu zehirleri ham yap... Yoksa amcalar villamızı uf yapıcak.

– Ay yeter Feyzi... Sen bizden yana mısın, belediyen yana mı? Bu zehirlediğin otuz beşinci köpek... Köpek itlaf ekipleri senin eline su dökemez ayol..

– Güüürr...

– Hiii... Amaniin dostlaaar... Gül gibi "tripleks" villamız "dubleks" oluverdiii... Yetişiiiin...

– Ayol dağlar gibi barbeküm yıkıldı gettiii... Şöminem devrildiiii... Önümüz kış... Çoluuuk, çocuuuuk...

– Gürrr...

– Uyyy villamız "vanleks" olduuuu... Tek kat... Kutu gibi...

– Viiyyy... Jakuzi banyom, kartonpiyerlerim, lambirilerim...

– Lüberdeeee...

BEHİÇ PEK

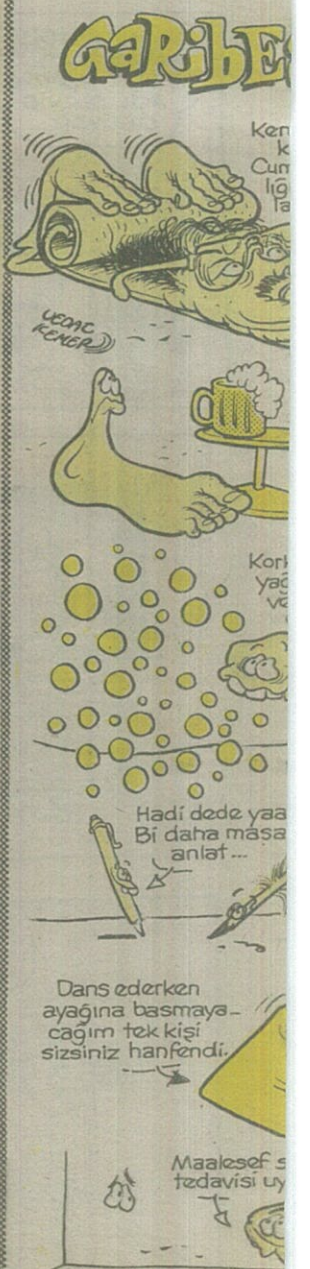

UFUFLAR
BU VESİKALIKLA ARKADAŞLARA NE BİÇİM HAVA ATICAM...
ESKİ SANDALYEMİ İSTİYORUM MÜDÜR BEY... BEN O KOLTUĞA ALIŞAMADIM...
E-TÜRKMEN * BİROL * İBRAHİM VE GÜRCAN

ZALİM KADER KADRİ
ORHAN NURİ
Acele etme..
KORKACAK NE VAR LAN BUNDA?.. MADEM ONU BEĞENİYORSUN, GİT TEKLİF ET. BU KADAR BASİT...
KİM?.. SEN Mİ?.. HA-HA-HA!.. SEN BENLE Kİ-Kİ-Kİ-Kİ...
AY HİÇ GÜLECEĞİM YOKTU. Kİ-Kİ Kİ!..
ACELE ETME BE OĞLUM. DAHA CEVABINI VERMEDİ Kİ...
Siyah – beyaz..
SİYAAAAH
BEYAAAZ!..
YAA AĞBİ, NOOLACAK BU BEŞİKTAŞ-IN HALİ YAA!..METİN NİYE OYNAMIYO AĞBİ YAAAA...
YANDIK AĞBİ. NERDEN BEYAZ DEDİM BEN BE.
Doğaçlama..
NE ÇEKİNİYORSUN LAN, BENLE NASIL KONUŞUYORSAN AYNEN ÖYLE RAHAT OL!.. UTANILACAK Bİ ŞEY YOK Kİ BUNDA. OLDUĞUN GİBİ OL!..
NAABER LAN OROSMU?..
ZIRLAMA LAN "DOĞAÇLAMA" SANA YARAMIYOR İŞTE, NAAPALIM?.. DUA ET, SADECE VURDU!..

Ah ulan ah! Bu biçime sahip bir erkek olmak çekilir mi be!
Ne halteri usta?.. Barfiks çalışıyoruz burda...

mi kıvırıp
dırayım!
urbaşkan-
arasında
n olacak.
ağındaki nasırı
kadar büyütmeye
değer mi usta?..
a usta. Kar mar
yo. Benim
leri gezmeye
ardım biraz...
e akupunktur
layamayız
beyfendi...

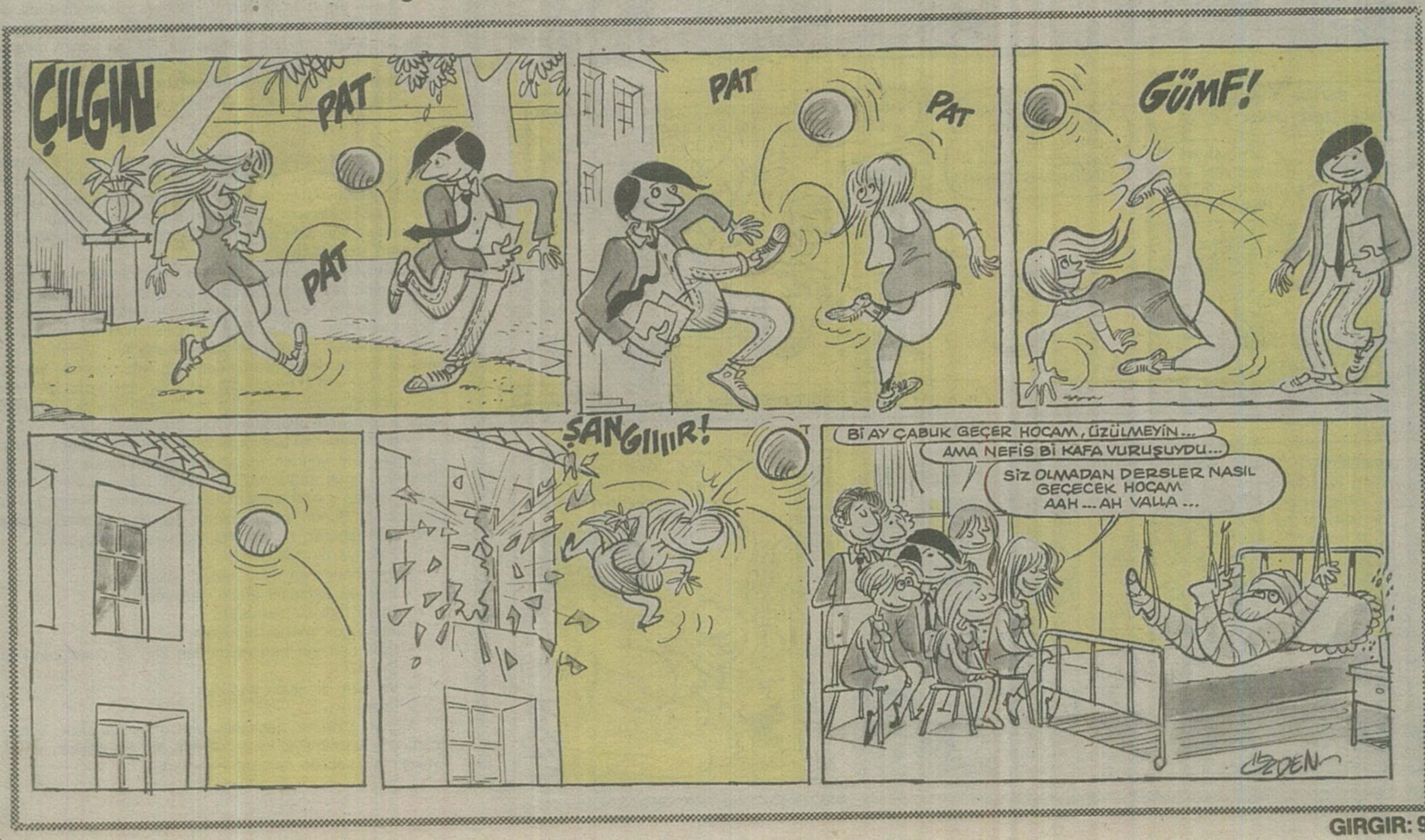
ÇILGIN
PAT
PAT
PAT
PAT
PAT
GÜMF!
ŞANGIIIR!
Bİ AY ÇABUK GEÇER HOCAM, ÜZÜLMEYİN...
AMA NEFİS Bİ KAFA VURUŞUYDU...
SİZ OLMADAN DERSLER NASIL GEÇECEK HOCAM AAH... AH VALLA...

Yooo.. Yine gözleri daldı, kurtarın onuuu?
DONK
Merak etme bacım, kurtaracam onu... Kurtaracam.
Üzgünüm, ama gerçeği söylemek zorundayım. 92 yıllık ömrünüz kaldı...
Söndürün lan lambaları karşı apartmanda acaip röntgen var...
I. İstanbul "Hey gidi günleri" başladı...
DIIIT... DIIIT... DIIIT...
Jeton atmasak bizle konuşu, çağın filan yok ha...
La Luna'yı kaçırmayın... Anam avradım olsun iyi film...

Paradokslar Cemiyeti

T.Türkoğlu

Paradoxlar Cemiyeti'nin varlığını, nedeni olmayan bir tren yolculuğum sırasında ara istasyonların birinden aldığım yerel gazetenin belki de hiç bakmayacağım bir kenarındaki reklam vasıtasıyla öğrendim. Sonra da unuttum.

Bu olaydan uzun bir süre sonra aynı gazete evimin hiç ummadığım bir köşesinde, hiç ummadığım bir anda karşıma çıktı. Bunun üzerine cemiyeti bulmaya karar verdim.

İlanda verilmiş olan adres yaşadığım şehirde, bulmakta güçlük çekilmeyecek kadar merkezi bir yerdeydi. (Peki reklam neden o ücra Anadolu köşesinde yayınlanmakta olan gazetede yer alıyordu?)

Apartmanın girişinde (cemiyet o apartmanın üçüncü katında olmalıydı) tipin biri Paradoxlar Cemiyeti'ni arıyorsam burasının eski adres olduğunu söyleyerek bana yeni adresi verdi. Verdiği adres hemen birkaç sokak ötedeydi. (Dolayısıyla da şüphelenmem için bir neden yoktu.) Ancak ben yine de şansımı eski adreste denemek istediğimi söyledim. (Cemiyet yeniden buraya taşınmış olamaz mıydı?)

İlk raundu ben kazanmıştım: Cemiyet bu adresteydi. Kapıdan girer girmez sekreter olduğunu sandığım bir kadın üzerime atıldı ve telaşla nerelerde olduğumu, cemiyette her şeyin hızla en kötüye doğru gittiğini söyledi. Bana ikide bir başkanım demeseydi ne demek istediğini anlayamayacaktım. Ancak bu durumda kadına bir hata yaptığını, belki de başkanın hiç bilmediğim ikizim olduğunu söyledim. Fakat ben olamazdım.

- Ben sadece bu cemiyete katılmak için geldim. Üye bile değilim.

- Ah öyle mi? Çok özür dilerim. Allah Allah ne oldu bu başkana dedi ve masasının başına gidip çekmecelerin birinden bana üyelik formu ve cemiyetle ilgili açıklamaları içeren bir tomar kâğıt uzattı. Bir kenara çekildim ve kadının, şaşkın bakışlarını üzerimden bir an dahi kaçırmamasına yardımcı olmak üzere onunla hiç ilgilenmiyormuşum gibi yaparak kendimi formdaki soruların içinde kaybettim.

Kendimi gerçekten kaybettim. Çünkü bu sorular her gelen üye adayına sorulabilecek sorular olamazdı? Bunlar tamamiyle benim için hazırlanmıştı. Ama matbuydu işte.

İlk grup sorular herhangi bir şüphe uyandırmıyordu. Herkese sorulabilecek cinstendi. Ancak ikinci grubun başından itibaren beynimden vurulmuşa döndüm. Daha ilk soru "O gün nedensiz olarak yaptığımız o yolculuğunuza bugün bir neden bulabiliyor musunuz?" (Cevabınız evet ise ne olduğunu açıklayınız.) Bu imkansızdı. Değil yolculuğumu, nedensizliğini bile biliyorlardı.

Soruları okudukça o tren yolculuğundan itibaren bugün bu adresi bulana dek geçirdiğim yaşantım soruların olası cevaplarında teker teker ortaya çıkıyordu.

Okumayı bitirdiğimde kireç gibi bir surat, şaşkın bakışlar ve açık bir ağızla az önce beni süzerken terk ettiğim kadını aradım. (Ve hemen karşımda buldum.) Halimdeki anormalliğe hiçbir anlam veremediğini belli eden bakışlarıyla bana ne oldu, ne var diye bakıyordu.

Ona neyi nasıl anlatabilirdim?

- Hasta mısınız, sayın başkan? Size nasıl yardım edebilirim?

- E, bir şeyim yok. Odama geçmek istiyorum. Sahi, odam nerede?

- Hatırlarsanız cemiyet iki sokak öteye taşınma aşamasında. Sizin odanız da tamamiyle oraya taşındı. Bir tek benim masam ve evraklar burada. Onu da biraz sonra gelip alacaklar. Ben de onun için bugün buradayım. Aslına bakarsanız bugün cemiyetin bu adresteki son günü.

- Ha, evet haklısınız. O halde ben de oraya gidiyorum... Orada görüşürüz...

* * *

Uzun yıllar cemiyete başkanlık yaptım. Herşeyin cevabını öğrenmek için yapabileceğim tek akıllıca yol buydu. Nihayet cemiyetin bilmem kaçıncı yıldönümü kutlamalarında o günden beri hâlâ üye olan arkadaşlarıma bana herşeyi anlatmaları için adeta yalvardım. Onlar da olayın üzerinden yeterince zaman geçtiğini ve artık anlatabileceklerine karar verdiler. Ve anlattılar.

Cemiyeti kuran bu kişiler sıra başkanlık seçimine geldiğinde, cemiyetin adına yakışır bir biçimde başkan seçimi yapmayı önermiş. İçlerinden biri de şöyle bir plan ortaya atmış: Demiryollarının en ücra köşesine giden hat üzerindeki sıradan bir istasyonda, bir yerel gazete satılacakmış. (Cemiyetin gönüllü bir üyesi tarafından). Gazete tek nüsha olacakmış ve içinde de cemiyetin ilanı küçük bir köşede bulunacakmış. Gün gelir de her kim ki o gazeteyi satın alır, satıcı onu izlemeye başlayacak ve inebildiği detayına kadar tüm yaşantısını tespit edecekmiş. Ta ki adam cemiyete üye olmak için başvuruna dek.

Adam cemiyete başvurduğunda sekreter adama başkan muamelesi yapacak, öte yandan edinilen bilgiler ışığında matbu izlenimi veren (teknoloji bunu sağlarmış) bir üyelik başvuru formu adama doldurtulacak ve işte o sırada adam soruları okurken başkanlığı da kabul etmiş olacakmış. Bunun için soruların çok detaylı olması ve sekreterin de başından itibaren çok iyi rol yapması gerekiyormuş.

- Peki ya diretseydim?

- Yaşantınızı da inkar etmiş olacaktınız.

- Peki ya kapıdaki adam, taşınma?

- Onlar tatlı bir tesadüftü.

Birşeyi çok merak etmiştim:

- Peki cemiyet ben gelmeden kaç yıl önce kurulmuştu?

- On yıl.

- Ve ben ilk gelen kişiydim.

- Evet.

Bunun üzerine başkanlık yetkimi kullanarak, ertesi gün derhal cemiyeti kapatmaya karar verdim. E, bir başkan cemiyetinin adına yakışır bir şekilde hareket etmeliydi.

BİTTİ-

UÇUK KAÇIK
KARİKATÜRLER
ÖYLE YUVARLAK YUVARLAK DURUNCA MORALİM BOZULUYOR YAHU...
BAK, PEK MARİFETLİYİMDİR HA... İLGİLENİR MİSİN, BİLMEM, AMA MESELA BUNU MUTFAKTA YAKALAMIŞTIM...
1.
2.
BUGÜN DAHA İYİ GÖRÜNÜYORSUNUZ, RAFET BEY...
YALNIZ DOLAŞTIĞIMI ANLARLARSA MAHVOLURUM!
HARŞ
HARŞ!..
HARŞ!..
Fikir= SAİT, ORHAN, ZAFER, KURUHASAN Çiz=

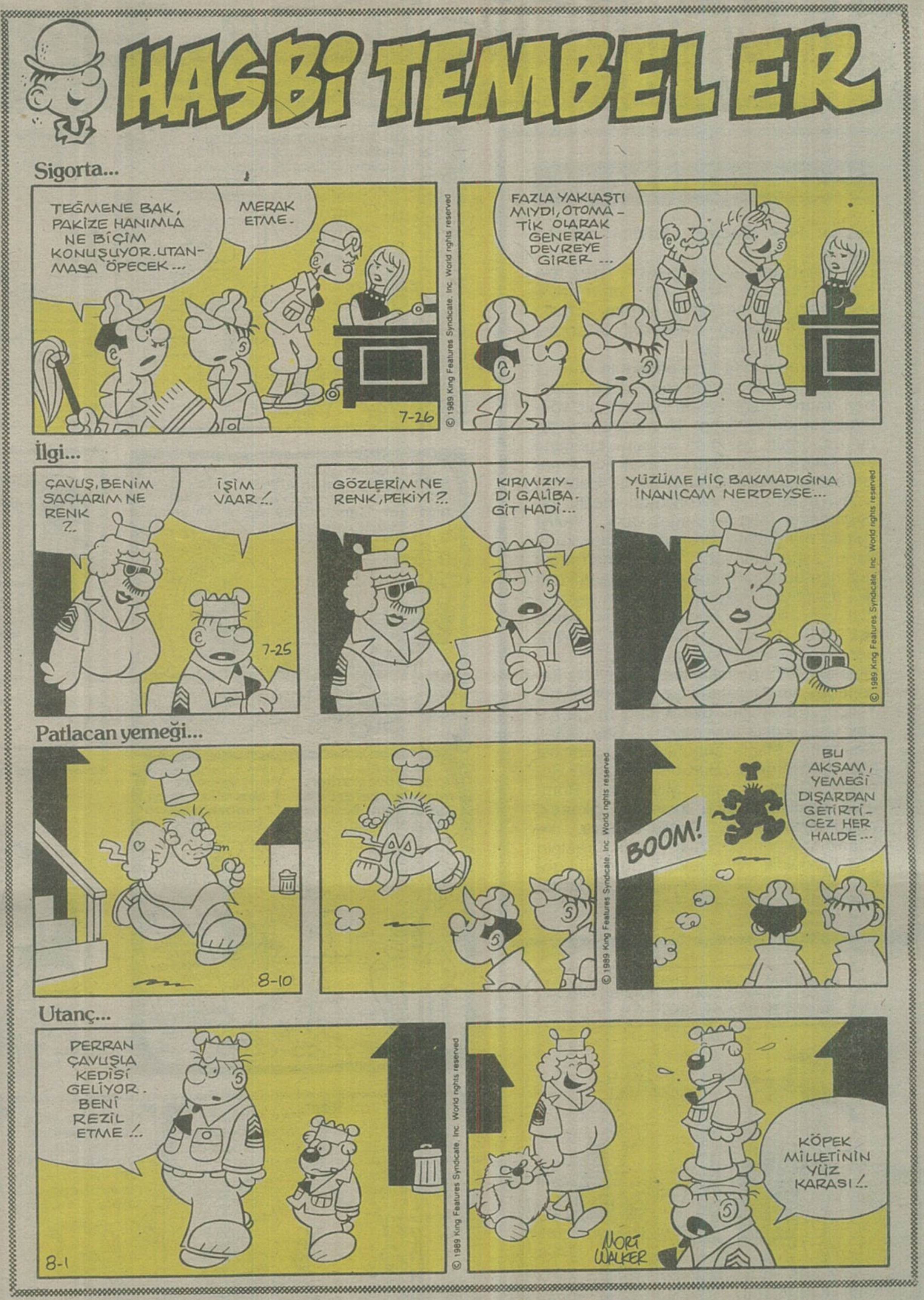
HASBİ TEMBELLER
Sigorta...
TEĞMENE BAK, PAKİZE HANIMLA NE BİÇİM KONUŞUYOR. UTANMASA ÖPECEK...
MERAK ETME.
7-26
FAZLA YAKLAŞTI MIYDI, OTOMATİK OLARAK GENERAL DEVREYE GİRER...
© 1989 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved
İlgi...
ÇAVUŞ, BENİM SAÇLARIM NE RENK ?
İŞİM VAAR!..
7-25
GÖZLERİM NE RENK, PEKİYİ ?..
KIRMIZIYDI GALİBA. GİT HADİ...
YÜZÜME HİÇ BAKMADIĞINA İNANICAM NERDEYSE...
© 1989 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved
Patlacan yemeği...
8-10
BOOM!
BU AKŞAM, YEMEĞİ DIŞARDAN GETİRTİCEZ HER HALDE...
© 1989 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved
Utanç...
PERRAN ÇAVUŞLA KEDİSİ GELİYOR. BENİ REZİL ETME!..
8-1
© 1989 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved
KÖPEK MİLLETİNİN YÜZ KARASI!..
MORT WALKER

ÖZDEN ÖĞRÜK
HÜGO TAYFUNUNDAN ONA NE ?. O TAYFUN TAA AMERİKA'DA OLDU.
AMA O, DÜNYA MESELELERİYLE ÇOK İLGİLİDİR.

Muhlis Bey ve Yavlum Mithat

Yazan ve esprileri bulan: Behiç Pek
Çizen: Ayhan

TAHMİN KILDAN İNCEDİR

Yazan: Prof. doctor... Fusbol opr. kıl muhlis...

Dediklerim tek tek tek çıkıyol... (Tek teklerin bir tağnesi fazla kaçtı... ama neysse... Yazı bitince birini silerim artrık... Ortodakini veyağ baştakini silerim... Aman unutmiyim de...)

Avropa kupasında fenelbağçanın sparta-pırak ile eşleşiyeceni taha üç aylıkkan ben, mors alfağbéysine benzer bir yöntemle ifağde etmiştim. İlk maçın sonucunu da onaltı yaşımda annem beşiğimi sallıyolken, söllemiştim... Fakak ikinci maçın sonuncunu sölliyemiyolum... Bem bu yazıyı matmaaya verdiyimde maçın oynanmasına taha iki sağat valdı... Yazıyı yanlış matmaya verdiyimi anladıyımda yarım sağat kalmışttı... Doğru matmaayı bulunca bu süre tekrar iki sağate yükseldi... (İzağfiyet) Fakak tahminlerim şaşmadıyı içim gine bir burada tahmim yaparak... FB: 1- Isparta Burdur: 1, Berağbere... Fenelde Roma'ya gidiyol...

Gelelim Gasaray takımına... Kızılyılbız kazanaçak ve Garatasaray da Roma'ya... Yallah... Etti iki kişi. Şindik kaldı mı geriye şey taş... Beşik şey neydi o? Şey yağni, Beşiktaş... Maçın sonuncu 3-0... Hankisi kazanır bilemem... BJK nereye gidel? Romaya... Çümkü niyçin... Milliğ takım Roma'da bekliyol. Kulüp formaları çıkacak, milliğ forma sırta... Doğru sahaya... Yıkacaz Arjamtini çoçuklar... Evek... Yazının sonuna geldik... Birşşey unuttum kibi geliyol, ama ne? Ne yapaçaktım... Yerlerimi silecektim, ne ama ne?

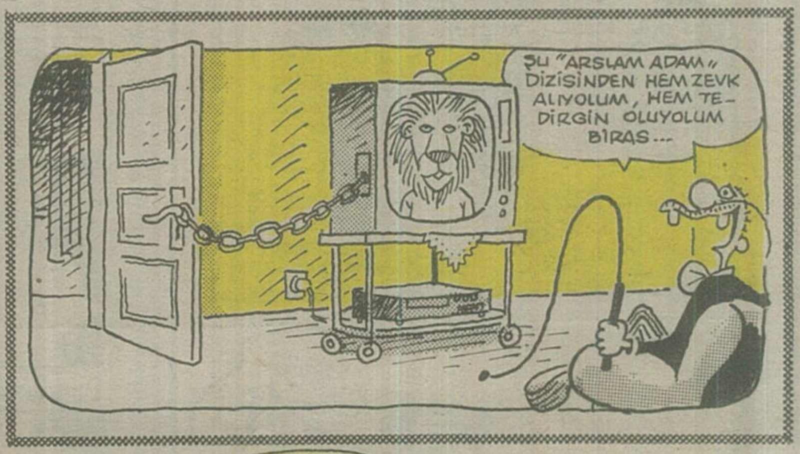

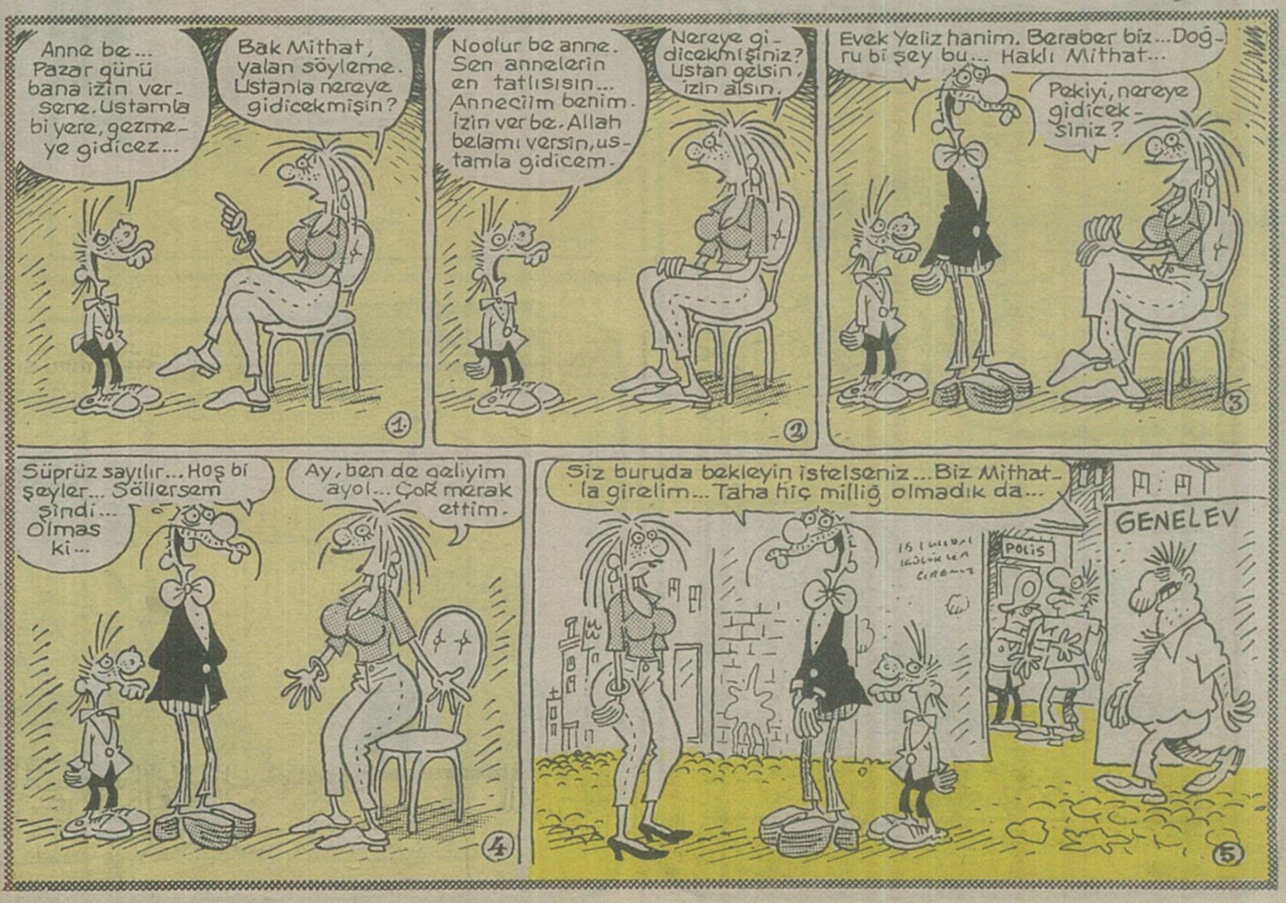

KAN KARDEŞLER

Konu: Galip Tekin
Yazan Çizen:
Suat Gönülay

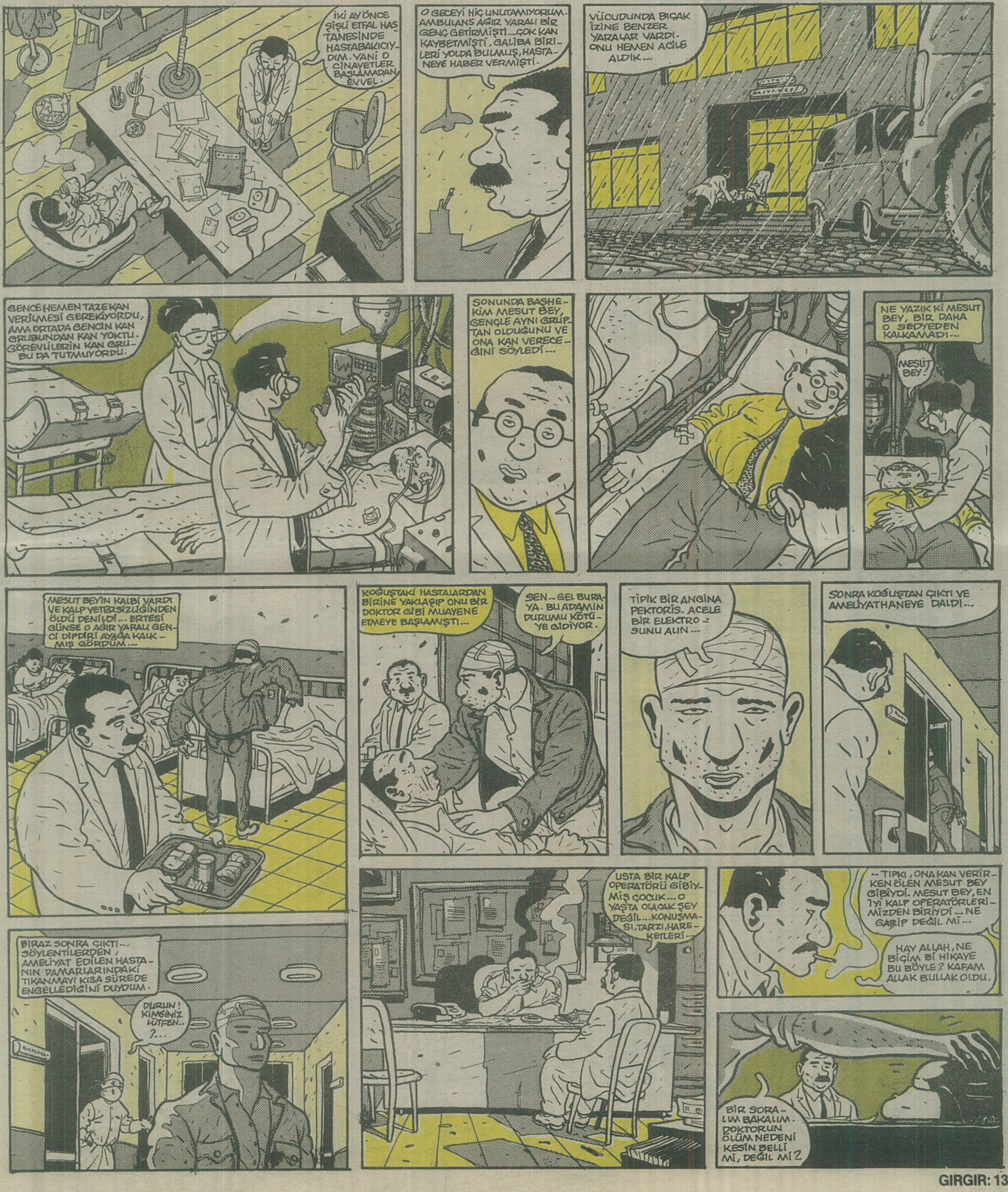

ERTESİ GÜN VELİ EFENDİ HİPODROMUNDA ---
HAY ALLAH, HÂLÂ ÇIKMADI MENDEBUR HERİF! YARIŞ BAŞLAMADAN İŞİNİ HALLETMEM LAZIM ...
OH... TAM ZAMANINDA...
DANK
AAH!.. BAŞIM, BAŞIM...!
DURUN, YARDIM EDEYİM SİZE ...
IIIH!.. N'OLUYOR?
DEVAMI HAFTAYA.......

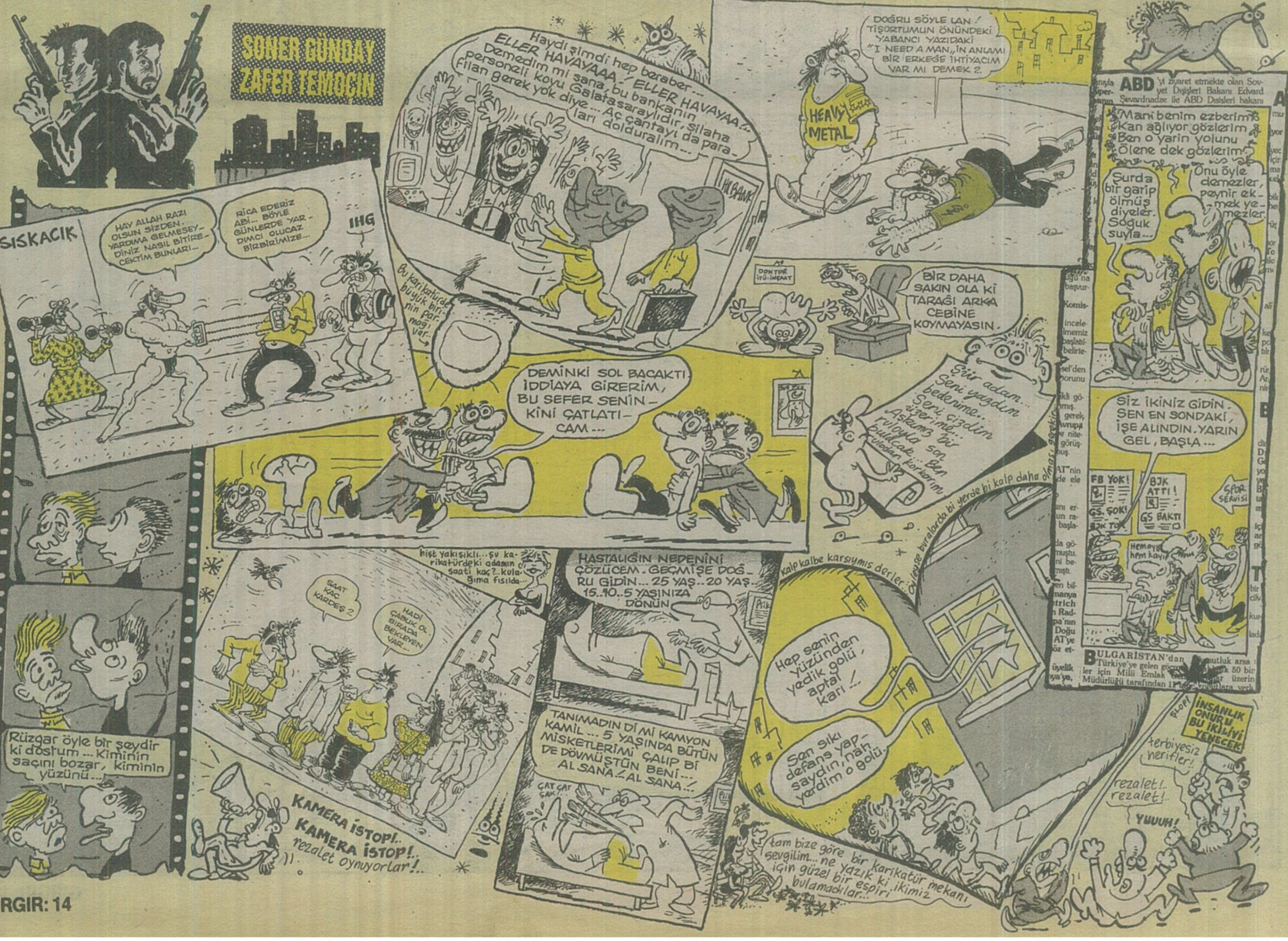

SONER GÜNDAY
ZAFER TEMOÇİN
SISKACIK
HAY ALLAH RAZI OLSUN SİZDEN. YARDIMA GELMESEYDİNİZ NASIL BİTİRECEKTİM BUNLARI...
RİCA EDERİZ ABİ... BÖYLE GÜNLERDE YARDIMCI OLUCAZ BİRBİRİMİZE...
IHG
Haydi şimdi hep beraber... ELLER HAVAYAAA.! ELLER HAVAYAAA.!.. Demedim mi sana, bu bankanın personeli koyu Galatasaraylıdır, silaha filan gerek yok diye... Aç çantayı da paraları dolduralım...
Bu karikatürde büyük birinin parmağı var..
DOĞRU SÖYLE LAN! TİŞÖRTÜMÜN ÖNÜNDEKİ YABANCI YAZIDAKİ "I NEED A MAN" IN ANLAMI BİR ERKEĞE İHTİYACIM VAR MI DEMEK ?
HEAVY METAL
DOKTOR İTÜ-İNŞAAT
BİR DAHA SAKIN OLA Kİ TARAĞI ARKA CEBİNE KOYMAYASIN.
Mani benim ezberim Kan ağlıyor gözlerim Ben o yarin yolunu Ölene dek gözlerim
Şurda bir garip ölmüş diyeler. Soğuk suyla...
Onu öyle demezler, peynir ekmek yemezler.
DEMİNKİ SOL BACAKTI. İDDİAYA GİRERİM, BU SEFER SENİNKİNİ ÇATLATICAM ...
Şiir adam... Seni yazdım bedenime.. Seni çizdim üzerime... Aşkımı bir ruloyla son buldcak... Ben rulodan korkarım
SİZ İKİNİZ GİDİN. SEN EN SONDAKİ, İŞE ALINDIN. YARIN GEL, BAŞLA ...
FB YOK!
GS. ŞOK!
BJK ATTI!
GS BAKTI
SPOR SERVİSİ
Kalp kalbe karşıymış derler.. Öyleyse buralarda bi yerde bi kalp daha olması gerekir
ABD 'yi ziyaret etmekte olan Sovyet Dışişleri Bakanı Edvard Şevardnadze ile ABD Dışişleri bakanı
BULGARİSTAN'dan Türkiye'ye gelen göçmenler için Milli Emlak Müdürlüğü tarafından
hişt yakışıklı... şu karikatürdeki adamın saati kaç?.. kulağıma fısılda...
SAAT KAÇ KARDEŞ ?
HADİ ÇABUK OL SIRADA BEKLEYEN VAR...
HASTALIĞIN NEDENİNİ ÇÖZÜCEM. GEÇMİŞE DOĞRU GİDİN... 25 YAŞ.. 20 YAŞ.. 15..10..5 YAŞINIZA DÖNÜN
TANIMADIN Dİ Mİ KAMYON KAMİL... 5 YAŞINDA BÜTÜN MİSKETLERİMİ ÇALIP Bİ DE DÖVMÜŞTÜN BENİ... AL SANA.! AL SANA.!
ÇAT ÇAT ŞAK
Hep senin yüzünden yedik golü, aptal karı !..
Sen sıkı defans yapsaydın, nah yerdim o golü.
İNSANLIK ONURU BU İKİLİYİ YENECEK!
terbiyesiz herifler!
rezalet!.. rezalet!..
YUUUH!
Rüzgar öyle bir şeydir ki dostum ... Kiminin saçını bozar, kiminin yüzünü...
KAMERA İSTOP!..
KAMERA İSTOP!..
rezalet oynuyorlar!..
tam bize göre bir karikatür mekanı sevgilim... ne yazık ki ikimiz için güzel bir espiri bulamadılar...

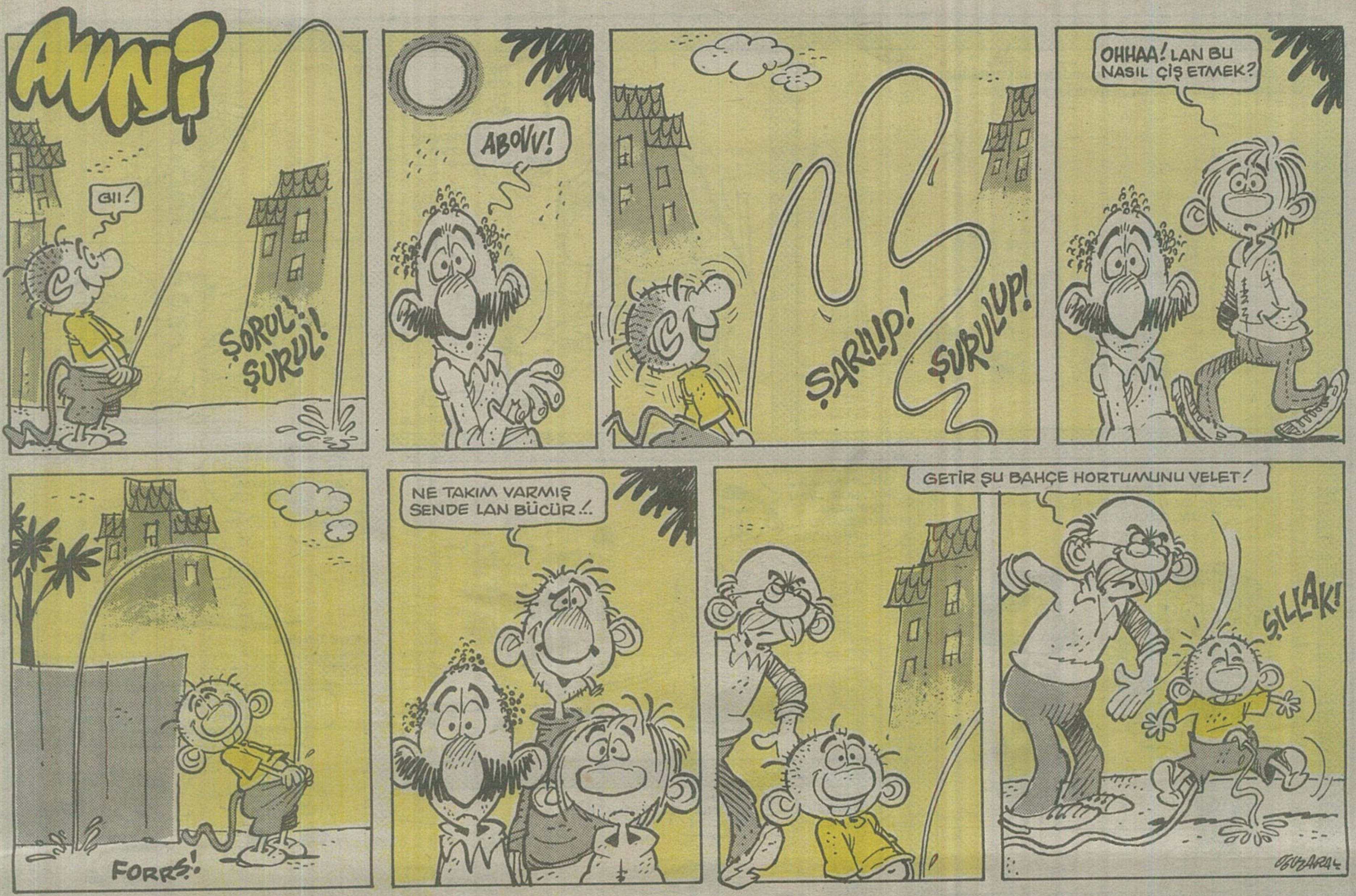

Serhat Gürpınar

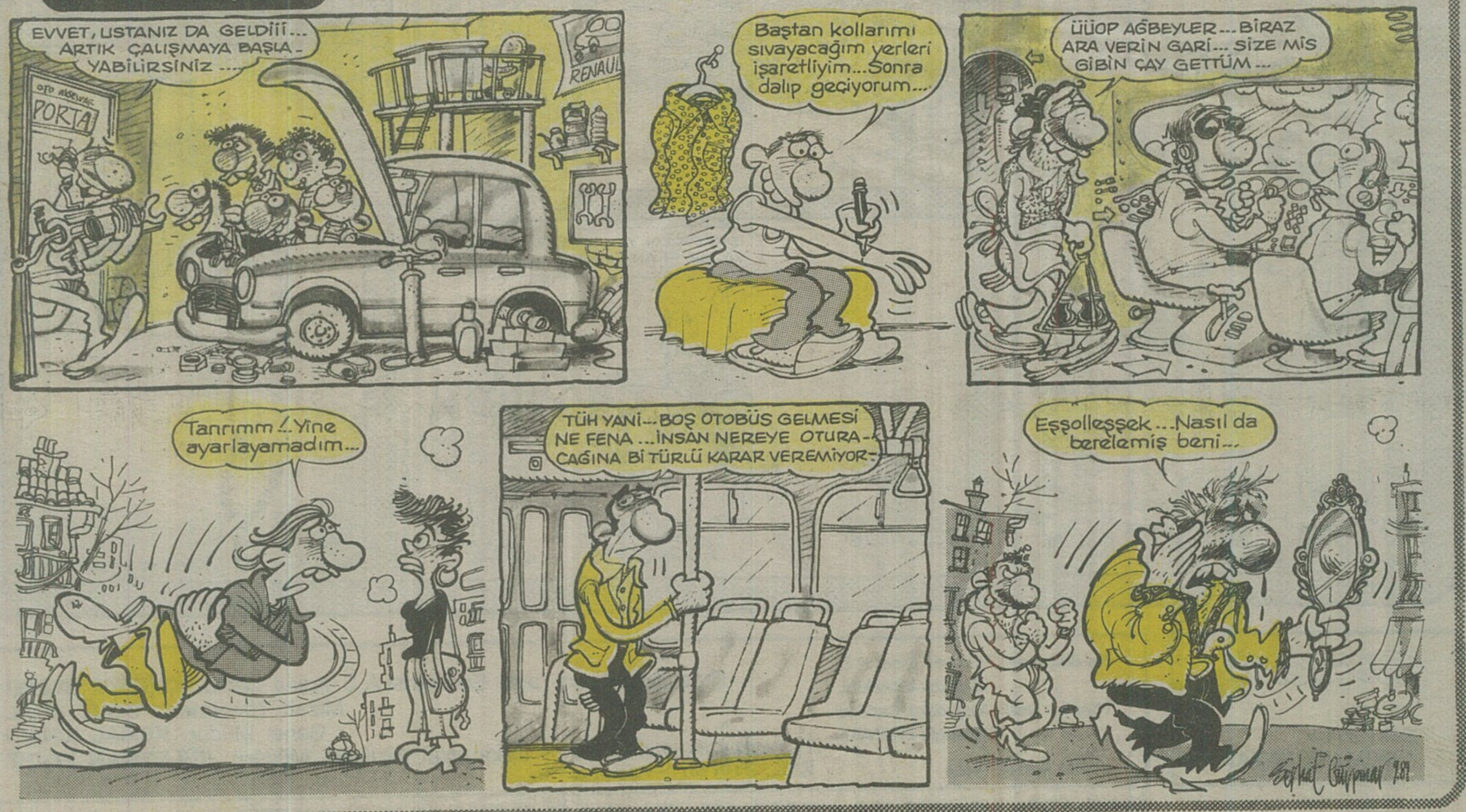

GIRGIR

YIL: 18
SAYI: 891
1 EKİM 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş. Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410

TEL: 527 87 86 – 512 41 13
FAX: 513 07 43

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON